

Iran og Rusland annoncerer aftale om at bygge otte atomkraftværker i Iran

11. nov. 2014 – Henvendt til journalister den 11. nov. i Moskva Internationale Lufthavn annoncerede Ali-Akbar Salehi, chef for Irans Atomenergikommission (AEOI), at Iran var i færd med at underskrive en kontrakt om to nye atomkraftværker, der skal opføres ved siden af Bushehr Atomkraftværket i partnerskab med Rusland. Sergei Kiriyyenko, generaldirektør for Ruslands Rosatom, var medunderskriver på kontrakten sammen med Salehi, som sagde, der ville blive etableret fem atomkraftværker i Bushehr-provinsen i overensstemmelse med et mandat fra parlamentet, Majlis, til generering af 20.000 MW atomenergi i Iran.

Det russiske nyhedsagentur *RIA Novosti* (netop omdøbt til sputniknews.com) rapporterer, at Rusland og Iran iht. kontrakten vil samarbejde »om konstruktionen af otte energireaktorblokke, inkl. fire [mere] ved Beshehr ... ved hjælp af russisk teknologi«. Atombrændsel vil blive leveret af Rusland og »opbrugte brændselsstave vil blive returneret til Rusland«, lyder rapporten.

Men iflg. en erklæring fra Rosatom kunne brændsel i fremtiden blive udviklet i Iran.

»Inden for rammerne at en forøgelse af Irans forsyninger af atomenergiblokke designet af Rusland planlægger partnerne at udvikle en økonomisk strategi, inkl. muligheden af at producere atombrændselselementer i Iran«, siger erklæringen.

Denne kontrakt om udvidet samarbejde om atomenergi blev underskrevet og annonceret samme dag, som Rusland tilsluttede

sig P5+1-drøftelserne med Iran i Oman i kølvandet på de to dages møde mellem den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den iranske udenrigsminister Zarif.

Foto: Bushehr Atomkraftværket

Usikkerhedsfaktorer omkring overførsel af Ebola truer i horisonten, advarer amerikanske forskere

4. nov. 2014 – I en workshop ved National Academy's Institute of Medicine, som afholdtes i Washington, D.C., den 3. nov., advarede flere forskere om, at der er mange ubesvarede spørgsmål omkring overførsel af Ebola, som er afgørende for forebyggelse af et udbrud af virussen i USA, rapporterede *Reuters* i dag.

Med argumentet om, at det er tåbeligt, og endda farligt, at basere en politik på »svag videnskab«, advarede flere af talerne om, at alle de ukendte faktorer har praktiske konsekvenser. For eksempel mener virologer, at virussen spredes, når folk kommer i kontakt med kropsvæsker fra smittede individer, og dernæst rører ved øjne, næse eller mund, der tillader virussen at passere gennem slimhinder ind i blodbanen. Men Thomas Ksiarek, en ekspert i hæmoragisk feber ved Texas' Universitetets Medicinske Afdeling, som var en af lederne af en session om Ebolas overførselsveje, siger, at gennemtrængning gennem intakt hud ikke endegyldigt er blevet

udelukket. Et spørgsmål, som må besvares, siger han, er, »om blegemiddel eller hånddesinfektionsmidler«, som anvendes i vid udstrækning i Vestafrika til at beskytte folk mod Ebola, »gør huden mere modtagelig« for gennemtrængning af virussen. »Det er et spørgsmål, som må besvares.«

Et andet, afgørende spørgsmål er, om virussen kan spredes af mennesker, som ikke udviser symptomer. Dr. Andrew Pavia, leder for Universitetet i Utahs afdeling for pædiatriske smitsomme sygdomme, sagde, at en sådan »subklinisk overførsel« i høj grad er et åbent spørgsmål. Eksperter ved heller ikke, om størrelsen af smittedosis afhænger af, hvordan virus kom ind i kroppen, sagde Pavia. En anden ukendt faktor er, om tidsrummet mellem eksponering over for Ebola og symptomernes tilsynekomst afhænger af, hvilke kropsvæsker, en person har været i kontakt med. Hvis det er tilfældet, så har en person, som er smittet gennem spyt snarere end blod, muligvis en længere inkubationstid end de 21 dage, som embedsmænd insisterer på, er den maksimale inkubationstid.

Dr. C.J. Peters, en virolog i marken fra Texas-universitetets Medicinske Afdeling, bemærkede, at 21 dage var den længste inkubationstid under Ebola-udbruddet i 1976. Men, tilføjede han,

»Mit gæt ville være, at 5 % af personer« kan overføre virussen efter en længere inkubationstid end tre uger.

Specialrapport:

Den nye Silkevej transformerer planeten – En ny æra for menneskeheden

Men jeg er nødt til at sige, at vi befinder os på et tidspunkt, hvor vi har en krise af dimensioner uden fortilfælde. Menneskeheden står i øjeblikket på randen af et folkemord, som kunne blive værre end noget som helst, der tidligere er sket i historien, og som situationen er nu, hvis den transatlantiske sektors nuværende politik fortsætter, så vil det ske.

Download (PDF, Unknown)

Tysklands Westfalske Fredspris til Den internationale Rumstation

Den 25. oktober 2014 fik Den internationale Rumstation Tysklands Westfalske Fredspris med begrundelsen, at denne

»humanitetens fremskudte post«, som er i kredsløb om Jorden, »er et bevis på, at fredeligt, internationalt samarbejde mellem partnere fra forskellige kulturer er muligt.«

Den internationale Rumstation var også nomineret til Nobels Fredspris i 2014.

Fantastisk foto af Månen og Jorden taget af Kinas Chang'e-5T

Kinas Chang'e-5T rumfartøj tog på sin mission om at flyve rundt om Månen, et fantastisk fotografi af Månens bagside i forgrunden af billedet, med Jorden i baggrunden. Fotografiet kan ses på

<http://english.peopledaily.com.cn/n/2014/1029/c98649-8801576.html>

Chang'e-5T nåede frem til Månen den 27. okt., skulle blive dér i 32 timer og dernæst foretage de nødvendige justeringer for at flyve hjem.

Helga Zepp-LaRouche:

Hvordan tyskerne kan overvinde deres pessimisme: Vi behøver en folkelig mobilisering!

26. okt. 2014 – Der er ufejlbarlige, umiskendelige træk, som giver oplysning om, hvorvidt en regering fører en god politik eller ej: Når den overvejende del af befolkningen er tilfreds og optimistisk med hensyn til fremtiden, så opfylder regeringen tydeligvis sin opgave med at tjene det almene vel. Hvis de fleste mennesker derimod er pessimistiske med hensyn til muligheden for at kunne ændre og forbedre noget for fremtiden, så fører denne regering tydeligvis en dårlig politik. Målt med denne målestok, fører f.eks. Kinas og Indiens regeringer en fremragende politik, mens Europas regeringer fører en afgrundsdyb politik. I Tyskland har omkring 90 % af folk denne opfattelse: »Jamen, man kan jo alligevel ikke gøre noget.« Denne diffuse følelse af afmagt er sammensat af forskellige årsager, men her skal blot en fremhæves, og det er en opfattelse af en bevidst eller ubevidst diskrepans i mange spørgsmål, mellem de erklæringer, som politikerne kommer med offentligt med hensyn til deres planer og vigtigheden af en bestemt politik, og så den helt personlige erfaring, som den berørte person selv har af denne politiks virkning på ham.

Konfucius gav engang en fyrste følgende svar på et spørgsmål om, hvilke forventninger, mesteren havde til den, der skulle regere:

»Uden tvivl, at idéerne berigtiges. Når idéerne ikke berigtiges, så stemmer ordene ikke; stemmer ordene ikke, så bliver arbejdet ikke sat i værk; sættes arbejdet ikke i værk, så trives hverken moral eller dygtighed; men hvis

moral og dygtighed ikke trives, så rammer straffene ikke; rammer straffene ikke, så ved folket ikke, hvad de skal rette sig efter. Derfor drager den ædle omsorg for, at han absolut kan udtrykke sine idéer i ord, og at han absolut kan gøre sine ord til handlinger. Den ædle skjuler ikke, at der i hans ord er noget, som er i uorden. Det er det, alting kommer an på.« Konfucius, Lun Yi (3.13)

Et godt eksempel på denne problematik med idéerne, som ikke stemmer, er den amerikanske regerings reaktion på den underskrivelse af en traktat til etablering af den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som fandt sted den 24. oktober, og hvor 21 asiatiske stater skrev under: Bangladesh, Brunei, Kina, Indien, Cambodja, Kasakhstan, Kuwait, Laos, Malaj sien, Mongoliet, Myanmar, Nepal, Oman, Pakistan, Fillippinerne, Katar, Singapore, Sri Lanka, Thailand, Usbekistan og Vietnam. Efter at den amerikanske udenrigsminister John Kerry på FN's generalforsamling, og på sin seneste rejse til Asien, udøvede maksimalt pres for at overtale Asiens regeringer til ikke at deltage i AIIB, erklærede den amerikanske finansminister Jacob Lew:

»Spørgsmålet er jo, om de følger de samme praksisser, som hjælper med at få nationaløkonomien til at vokse sig stærk og med et stabilt fundament?«

I virkeligheden drejer det sig imidlertid mindre om voksende nationaløkonomier, men derimod om, at AIIB, ligesom yderligere tre nye banker, som skal etableres – BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghai-samarbejdsorganisationens (SCO) Udviklingsbank og en Bank for den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde (SAARC) – trækker sig tilbage fra praksissen med »Washington konsensus«. Disse nye banker deltager ikke længere i kasinoøkonomien, men vil udelukkende kun udstede kredit til investeringer i realøkonomien. AIIB vil fortrinsvis finansiere projekter i den Nye Silkevej og den Maritime Silkevej.

Kinas præsident Xi Jinping opsummerede det under stiftelsesceremonien:

»I Kina har vi et ordsprog: 'Hvis du vil være rig, byg først en vej.' Og jeg mener, at det er en meget levende beskrivelse af den store betydning, infrastruktur har for den økonomiske udvikling.«

Netop dette princip har Kina anvendt i en økonomisk udvikling uden fortilfælde, hvor det på tre årtier er lykkedes og skabe et økonomisk spring frem til noget, som det tog industrinationerne flere århundreder at nå frem til. Kina har ikke blot opbygget et netværk af fremragende byggede hovedveje, som USA og Europa blot kan drømme om, men landet er også blevet verdensførende inden for konstruktion af højhastighedsjernbaner og har derudover klaret springet til at blive et innovationssamfund og uddannet tusinder af studerende inden for højteknologi, hvor kun en håndfuld kvalificerer sig i USA og Europa.

Virkeligheden er den, at det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran et kæmpekrak, som vil få sammenbruddet af Lehman Brothers og AIG i 2008 til at se ud som de berømte »peanuts«. Ingen anden end Den internationale Betalingsbank, BIS, centralbankernes centralbank, advarer om det nye krak, som er fremkaldt af de mange, billige penge (pengetrykning) og de herigennem udløste bobler og den tøjlesløse adfærd. Den tidligere BIS-cheføkonom William White regner, i betragtning af stigningen (på 50 %) af den globale gældsbyrde, situationen for at være mere skrøbelig end i 2007.

I øjeblikket tyder alt på, at, som følge af Den europæiske Centralbanks stresstest af de europæiske banker, vil de såkaldte TBTF-banker – altså de banker, som er 'for store til at lade gå fallit' – blive endnu større, fordi de får mulighed for at overtage nogle af investeringerne fra de kommercielle og regionale banker, såvel som sparekasser, som ikke vil bestå stresstesten. Det betyder, at enhver forlængelse af det

nuværende, kriminelle finanssystem gennem de samme, fortsatte midler, som er pengetrykning, en brutal nedskæringspolitik og en omfordeling fra de fattige til de rige, vil resultere i endnu mere katastrofale trusler mod menneskeheden. Den totale disintegration af det transatlantiske finanssystem er uundgåelig. Allerede i 1974, altså tre år efter, at Nixon, gennem ophævelsen af de faste vekselkurser og frakoblingen af dollaren fra guldstandard, havde foretaget det sporskifte, som førte til den nuværende kasinoøkonomi, ledede Lyndon LaRouche en videnskabelig arbejdsgruppe, som kom til det resultat, at den allerede daværende, begyndende tendens med Den internationale Valutafonds og Verdensbankens betingelsespolitik over for udviklingslandene på længere sigt ville føre til et biologisk holocaust. LaRouche advarede dengang om, at man ikke ustraffet kunne sænke levestandarden dramatisk for hele kontinenter, uden at befordre udbrud af gamle og nye, smitsomme sygdomme, som fra et bestemt punkt at regne ville true hele menneskehedens overlevelse.

LaRouche har i de forløbne årtier gang på gang gentaget disse advarsler, blandt andet også under høringer i den amerikanske Kongres. Men også Verdenssundhedsorganisationen, WHO, offentliggjorde i 2001 en prognose, der sagde, at der endnu var et tidsvindue på ca. ti år til at tage initiativ til effektive forholdsregler mod spredning af gamle og nye epidemier og fremkomsten af antibiotikaresistente, sygdomsfremkaldende bakterier. Men som bekendt blev der hverken iværksat udviklingsprogrammer for at befri den såkaldte tredje verden fra fattigdom, eller investeret midler fra regeringer og farmaceutiske koncerner i den nødvendige forskning for at forstå faren for et biologisk holocaust, gennem en dybere forståelse af spørgsmålet om liv i biosfæren i det hele taget af, og for at forstå de forskellige organismers biokemiske interaktioner, som Vladimir Vernadskij således identificerede.

Hvis vi overhovedet skal gøre os håb om at inddæmme ebola-epidemien og forhindre, at den spredes over hele planeten, må

der omgående etableres en international styringskomite, som koordinerer alle indsatser – og vel at mærke militære forsvarsindsatser mod biologisk krigsførelse, såvel som for inddæmning af smitsomme sygdomme. Der må etableres en luftbro til transport af sundhedspersonale, medicinsk udstyr og levnedsmidler til de vestafrikanske stater. Denne luftbro må, i betragtning af katastrofens omfang, være større end luftbroen til Berlin efter Anden Verdenskrig. Gennem en kombination af denne luftbro og udsendelsen af hospitalsskibe fra alle lande, der har sådanne, må der så hurtigt som muligt stilles omkring 10.000 hospitalssengepladser på niveau 4 til rådighed på stedet. Og alle videnskabelige ressourcer fra den private industri, universiteter og militæret må omgående indgå i et internationalt samarbejde for at udvikle og på en sikker måde teste vacciner gennem et forceret program i stil med Manhattan-projektet.

Hvis vi skal forhindre, at en kombination af en verdensomspændende ebola-epidemi, det transatlantiske finanssystems sammenbrud – for slet ikke at tale om konsekvenserne af en spredning af IS-terrorismen, ikke blot i Mellemøsten, men i hele den strategiske situation – skal føre til et ukontrollerbart kaos og en ny, denne gang termonuklear, verdenskrig, så må vi sætte et fundamentalt paradigmeskift i gang.

På baggrund af dette udgør AIIB og de andre, nye banker i Asien ingen konkurrent til IMF, Verdensbanken eller Deutsche Bank, men de er derimod med sikkerhed en redningsbåd på det tidspunkt, hvor det transatlantiske Titanic går ned. Vi må holde op med at lade politikerne slippe af sted med deres ordskvalder, når vi i grunden godt ved, at de lyver eller blot forsøger at bringe finansoligarkiets geopolitiske interesser til torvs gennem behændige PR-tricks, som det var tilfældet i det citerede eksempel med Jacob Lew. Konfucius havde ret: Når idéerne ikke stemmer – ikke er rigtige – bliver arbejdet ikke sat i værk, og det tjener hverken moral eller dygtighed.

for en menneskehed med fusionskraft

Den seneste opgave, som hr. LaRouche har givet os, har været at udvikle menneskeheden som en målestok for universet, gennem en dybere forståelse af kreativitet som en naturkraft ud fra den russisk-ukrainske videnskabsmand Vladimir Vernadskijs anskuelser. Afslører opdagelser ting, som allerede eksisterer i naturen – principper, fysiske love og lignende? Eller endnu bedre: er opdagelsens substans i sig selv en del af det, der udgør naturen? Er det ikke et naturfænomen? Kan en verdensanskuelse anses for at være fuldendt, som ikke inkluderer denne forandringsproces som en fundamental, substantiel del af naturen? Det vil jeg senere sige noget mere om.

Download (PDF, Unknown)

Power Point-mappe Jason Ross, Schiller Institut konference i Tyskland, okt. 2014

Download (PDF, Unknown)

Radio Schiller den 27. oktober 2014: Efter valget i Brasilien og Ukraine//Ebola nødplan

Fra LaRouche-bevægelsen 25. okt. 2014: En nødplan til besejring af en ebola-pandemi

Se pdf-versionen nedenfor.

Michael Osterholm, nuværende direktør for Centeret for Forskning og Politik vedr. Smitsomme Sygdomme ved Minnesotas universitet, og én af verdens førende eksperter i folkesundhed og biosikkerhed, er blevet meget citeret for sin identificering af de tre faser af en epidemisk kontrol:

Plan A: At kvæle virussen dér, hvor den i øjeblikket forekommer epidemisk.

Dette er afhængigt af, at man har tilstrækkeligt med hospitalssengepladser og sundhedspersonale til at tage sig af hver enkelt patient. I et ideelt scenarie isoleres hver patient, som konstateres smittet, for at sikre, at virussen ikke overføres til familie, venner og samfundet generelt. Når en patient først er konstateret smittet, går sundhedsarbejdere

i gang med at opspore kontakt således, at enhver kontakt, som begynder at udvise tegn på infektion, ligeledes kan isoleres, og så gentages processen. Dette er en klassisk fremgangsmåde inden for folkesundhed, som har succes med at standse spredningen af en virus i enkelttilfælde af sygdommen. Det har ved tidligere udbrud af ebola og andre smitsomme sygdomme haft held til at inddæmme sygdommene. Det var, hvad man gjorde i sidste måned, da en diplomat fra Liberia kollapsede ved ankomsten til Lagos' lufthavn i Nigeria og blev diagnosticeret med ebola. Hvis personen imidlertid når frem til områder med mange mennesker, især, hvis det drejer sig om områder, hvor folkesundhedsinfrastrukturen og sundhedsydelserne er begrænset, er der fare for en eksponentiel smittespredning. Så er det tid til Plan B.

Plan B består i at mobilisere ethvert aspekt af sundhedsinfrastruktur og den lægefaglige infrastruktur for at identificere de smittede, for dernæst hurtigt at isolere og behandle dem for at standse yderligere smittespredning. For at Plan B kan virke, skal mindst 70 % af de smittede personer identificeres, isoleres og behandles.

Plan C involverer den eneste, garanterede løsning på en epidemi med smitsomme sygdomme: at vaccinere størstedelen af befolkningen i et område, ramt af en epidemi, med en effektiv vaccine.

Da den første bølge af ebola-tilfælde forekom i Guinea i marts måned med mistanke om tilfælde i Sierra Leone og Liberia, var det første gang, virussen optrådte i Vestafrika, og første gang, den optrådte uden for et isoleret område. Men hvis man havde responderet korrekt, så kunne Plan A have været iværksat til at inddæmme spredningen af denne dødelige infektion. Det skete ikke.

I september var epidemien ude af kontrol og spredes vildt i Guinea, Sierra Leone og Liberia. Under FN's generalforsamling i New York blev epidemien erklæret for en international

sundhedsnødsituation. USA og andre nationer forpligtede sig til omgående at mobilisere hjælp. Men i dag, næsten to måneder senere, er meget lidt hjælp nået frem.

Præsident Obama lovede at udstationere op til 4.000 amerikanske tropper, som skulle oprette hurtige forsyningslinjer og omgående opføre 17 behandlingscentre med hver 100 sengepladser, så vel som også testlaboratorier og faciliteter til at skaffe sig af med affald. Til dato er kun ét af disse behandlingscentre blevet færdige, og det er endnu ikke åbent pga. af mangel på personale. I mellemtiden fortsætter infektionen med at spredes så hurtigt, at selv Verdenssundhedsorganisationen er blevet tvunget til at indrømme, at de ikke har pålidelige tal på hverken antallet af nye tilfælde, eller antal døde. Personalet i marken er alt for overbebyrdede til at rapportere nye smittetilfælde, selv når det lykkes at konstatere disse, men deres bud lyder på, at de fleste tilfælde ikke er blevet konstateret eller indrapporteret. Blandt de tilfælde, som er rapporteret og bekræftet af laboratorieprøver – og det skal indrømmes, at det er et lille mindretal af tilfældene derude – er der kun behandlingspladser til under 20 % af dem.

Mere alarmerende er den dystre kendsgerning, at epidemien også spreder sig geografisk og sandsynligvis vil sprede sig til langt større områder i de kommende måneder. Som det gentagne gange er blevet bemærket, så falder regn, som er fordelagtig for afgrøder, i Vestafrika fra maj til oktober, som udgør vækstsæsonen, med en høstsæson fra august til oktober. I denne periode arbejder tusindvis af vestafrikanske mænd og drenge i deres hjemlandsbyer. Når høsttiden er forbi, rejser de til jobs i guldminer i Burkina Faso, Mali, Niger og Ghana; til kokosnød- og palmeolieplantager i Ghana og Elfenbenskysten; til dadelhøsten og fiskeri i Mauretania og Senegal; og til ulovlig fremstilling af trækul i Senegal, Mali, Elfenbenskysten, Ghana, Burkina Faso og Niger. De rejser for det meste til fods for at undgå kontrolposter ved grænsen, og

har som regel ECOWAS ID-kort, som giver fri indrejse til alle medlemsstater i Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater. Rejsen tager som regel et sted mellem en dag og tre dage. Dette sætter selvfølgelig scenen for en endnu mere udbredt katastrofe.

HVAD MÅ DER GØRES?

Foreløbig er Plan B tydeligvis mislykkedes. De lovede hospitalssengepladser kan efter det mest optimistiske skøn ikke etableres før om mere end en måned. Selv, hvis hele den lovede hjælp blev leveret, og alle de behandlings- og testfaciliteter, som foreløbig er planlagt, blev etableret og omgående bemandet, ville det stadig være alt for lidt til at inddæmme denne epidemi.

Med hensyn til Plan C, udviklingen af en effektiv vaccine, så er målet, alt imens der på nuværende tidspunkt flere forskellige steder er adskillige testforsøg i gang, af hvilke nogle er lovende, at have adskillige tusinde doser effektiv vaccine til rådighed for sundhedsarbejdere omkring begyndelsen af næste år – hvilket er langt fra tilstrækkeligt til at forhindre epidemien i at sprede sig over hele Afrika og dernæst uundgåeligt til resten af planeten.

Baseret på rådføringen mellem hr. LaRouche og de fremmeste, globale specialister inden for kontrol med smitsomme sygdomme er det tydeligt, at intet mindre end en fuldt optrappet mobilisering efter militært forbillede i tilfælde af en inddæmning af en global, biologisk terrorhandling eller biologisk krigsførelse, vil være tilstrækkeligt. Hidtil har alle eksisterende mekanismer og institutioner vist sig enten at være utilstrækkelige eller inkompetente til at opfylde de nødvendige krav.

En plan, som virker og er effektiv, kræver, at i det mindste følgende forholdsregler omgående etableres:

* Etableringen af en international styringskomite under ledelse af amerikanske og russiske militærplanlæggere og specialister i biologisk inddæmning, til koordinering af en global, topstyret indsats, idet alle til rådighed stående ressourcer, til inddæmning og besejring af ebola-udbruddet, tages i brug.

* Hvis der skal være noget håb om at forhindre en geografisk spredning af epidemien til andre dele af Afrika, Caribien og andetsteds, må situationen i de nationer, hvor de nuværende brændpunkter findes, bringes under kontrol. Dette vil kræve en nødhjælps-luftbro efter samme model (men i endnu større omfang) som luftbroen til Berlin i 1948, for at levere lægeudstyr, uddannet personale og tilstrækkelige fødevareforsyninger til at behandle den relevante befolkning på stedet. Derudover må hospitalsskibe fra USA, Rusland, Kina og andre nationer sejles til Vestafrikas kyst og stilles til rådighed til behandling af de smittede. Blot to amerikanske hospitalsskibe ville alene fremskaffe 2.000 fuldt bemandede sengepladser i et fuldstændig inddæmet miljø. Når dette kombineres med de udstrakte lægefaglige faciliteter om bord på flådens hangarskibe af Nimitz-klassen, samt amfibie-angrebsskibe, med tilslutning fra kapaciteterne på lignende skibe fra Rusland, Kina og andre nationer, så ville vi kunne begynde at fremskaffe de tusinder af nødvendige sengepladser og nedbringe dødstallene, og samtidig forhindre den geografiske spredning af smitten.

* Lanceringen af et globalt Manhattan Projekt, som omfatter alle forskningsspecialister fra hele verden for hurtigt at udvikle, teste og masseproducere en vaccine. Et sådant initiativ ville fjerne den tid, som i øjeblikket spildes på

dobbeltbestræbelser, og også fjerne barriererne mellem private og statslige laboratorier, samt etablere og opretholde den højeste standard af kontrolgrupper på samme videnskabelige niveau, samt standarder for sikker og effektiv testning. Det byder også på den eneste mulighed for at producere den kvantitet af doser, som er nødvendig for effektivt at besejre virussen. Flere en 1 milliard mennesker bebor det afrikanske kontinent, hvilket betyder, at det, som rent faktisk kræves, er i størrelsesordenen 500 millioner doser af en eller flere former for effektiv vaccine.

* Sluttelig må forebyggende planer, der muliggør en omgående konstatering og behandling af nye ebola-tilfælde uden for det nuværende brændpunkt, etableres over hele verden, hvor hver enkelt nation etablerer en standard svarende til den gamle, amerikanske Hill-Burton-standard for forskellige former for behandlingsfaciliteter på hvert sted. Den nylige række af fejl i håndteringen af det første smittetilfælde med ebola i USA i Dallas, Texas, tjente som bevis for den kendsgerning, at det offentlige sundhedssystems infrastruktur, og sundhedsydelserne og beredskabet i verdens vitterligt mest fremskredent udviklede nation, er brudt totalt sammen.

For at USA skal kunne imødegå den standard, som kræves for at fremskaffe biosikkerhed til vores egen befolkning, kræves der, at man erklærer et nødmoratorium for Obamacare og i stedet leverer et generelt sundhedssystem for alle amerikanere, som inkluderer et generelt vaccinationsprogram mod de aktuelle influenza-strenger, som nu truer Nordamerika.

Alle disse handlinger vil, til trods for deres indledningsvise natur, i det mindste bevæge verden frem til et effektivt paradigme for at afvende en katastrofe på niveau med det 21. århundredes Sorte Død. Det er i sig selv ikke tilstrækkeligt til at løse problemet med den økonomiske disintegration, som er blevet påtvunget verden af et britisk-centreret finansoligarki, som er hensynsløst besluttet på at reducere

verdens befolkning; det løser heller ikke de andre, eksistentielle kriser med krig og finanssammenbrud, som vi alle står overfor. Men det er en begyndelse.

For os i USA kan vi ikke komme uden om den barske kendsgerning, at, så længe, Barack Obama fortsat har kontrol over præsidentskabet, hvor han agerer som et redskab for det samme, britisk-centrerede finansoligarki, som har bragt os til denne eksistentielle krise, så vil intet af alt dette ske. Barack Obama bør fjernes fra embedet gennem de midler, som Forfatningen giver os.

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 22. okt. 2014: Brug videnskaben om noosfæren for at standse Det britiske Imperiums Nye Sorte Død

Lyndon LaRouche tilbragte eftermiddagen i møde med en gruppe medarbejdere, hvor han fastlagde de afgørende træk af en global krigsplan for at besejre den dødelige ebola-epidemi, som er begyndt at feje hen over planeten med udgangspunkt i Vestafrika. En politisk erklæring fra EIR med en sådan plan, som er udarbejdet i samråd med ledende specialister i folkesundhed, vil blive præsenteret i løbet af de næste 24

timer og vil blive cirkuleret videst muligt i både USA og internationalt, og som vil samle de kræfter, som har helliget sig standsningen af den britiske imperiepolitik med overlagt folkedrab. Det politiske momentum, som er blevet skabt gennem BRIKS og dets allierede nationer, og som er et resultat af BRIKS-topmødet i Brasilien den 15.-16. juli d.å., kombineret med LaRouche-bevægelses idéer og aktiviteter, internationalt og i USA – inklusive fjernelsen af Barack Obama fra embedet – udgør en kombination af kræfter, som muligvis vil være tilstrækkelige til at vinde denne krig, og som muligvis kan gøre det i tide. Men det vil afhænge af, om du, som læser disse linjer, handler i denne dødelige krisestund.

De afgørende forholdsregler, som kræves for at konfrontere ebola-epidemien, er forhånden og findes opført nedenfor, men »hele jeres plan vil ikke virke«, understregede Lyndon LaRouche i dag, medmindre den er centreret omkring »den afgørende forskel mellem dyrisk og menneskelig adfærd«. Som Vladimir Vernadskij viste, så

»er menneskeheden adfærd ikke i overensstemmelse med dyrenes adfærd; eller, hvis den er, så er der noget i vejen med den. Kun menneskeheden kan gøre opdagelser af principper, som intet dyr kan forstå.«

Hovedtræk af planen, som i dag blev gennemarbejdet sammen med Lyndon LaRouche, inkluderer det følgende:

* En international styringskomite, med repræsentanter fra passende amerikanske og russiske militærplanlæggere og lægefaglige specialister, må omgående oprettes for at koordinere en global, topstyret indsats for at anvende alle til rådighed stående, internationale ressourcer for at besejre ebola-udbruddet.

* Idet det er mislykkedes at inddæmme det oprindelige udbrud i Vestafrika, må Plan B omgående iværksættes for at forhindre den geografiske spredning fra det umiddelbare

»brændpunkt« til andre dele af Afrika, Caribien og andetsteds. Dette må indbefatte en nødhjælpsluftbro med lægeligt udstyr, uddannet personale og tilstrækkelige fødevarerforsyninger til at behandle den relevante befolkning på stedet. Hospitalsskibe fra USA, Rusland og andre tilgængelige nationer må omgående sejles til Vestafrikas kyst for at hjælpe i indsatsen for omgående at nedbringe dødsraten, samtidig med at forhindre den geografiske spredning.

* Et internationalt »Manhattan Projekt« må lanceres, som involverer alle forskningsspecialister i hele verden for hurtigt at udvikle, teste og masseproducere en ebola-vaccine. Globale standarder for afprøvning må opretholdes, alt imens processen må kraftigt fremskyndes.

* Forebyggende planer for omgående at detektere og behandle nye tilfælde af ebola uden for det vestafrikanske »brændpunkt« må iværksættes over hele verden, hvor hver enkelt nation – inklusive USA – etablerer Hill-Burton-standarder for behandlingsfaciliteter på hver enkelt lokalitet. Denne indsats bør også omfatte universel vaccination for de aktuelle virusstrenge af influenza, som nu er ved at nå til Nordamerika.

* Alle ovenstående tiltag forudsætter en fjernelse af Obamacare og, hvad der er vigtigere, at Barack Obama omgående fjernes fra embedet gennem forfatningsmæssige midler.

Men, understregede LaRouche,

»uden den menneskelige adfærdsfaktor vil hele jeres system ikke virke. Så I må opdrage og uddanne folk i overensstemmelse hermed, i modsat fald vil hele jeres plan ikke virke, undtagen nærmest ved et tilfælde. Og jeg tror ikke, vi ønsker tilfældigheder i denne sag.«

Schiller Instituttets 30-års jubilæumkonference den 18.-19. oktober, Frankfurt: Den nye Silkevej og Kinas Måneprogram: Mennesket er den eneste skabende art.

*Følgende resolution skrevet af Schiller Instituttets
præsident, Helga Zepp-LaRouche, blev vedtaget:*

Menneskeheden oplever i øjeblikket en dyb civilisationskrise, hvor samfundsfundamentet i mange dele af verden er blevet udhulet, og hvor etablerede regler for internationale relationer er blevet nedbrudt. Oven i dette står vi over for dødbringende farer, som hver for sig kunne føre til den menneskelige arts mulige udslettelse.

* For det første er der Ebola-epidemien, som allerede er ude af kontrol i Afrika, som der ikke findes nogen helbredende behandling for, og som truer med at blive en større trussel end det 14. århundredes Sorte Død.

* For det andet er der terrortruslen mod hele verden, samt folkedrab, som breder sig fra det såkaldte IS-kalifat, og som ikke blot udviser et umenneskeligt barbari, men som udrykkeligt truer Rusland og Kina og derfor er i færd med at blive til den potentielle udløsermekanisme, der kan få hele Sydvestasien til at eksplodere og endog føre til en ny verdenskrig.

* Og for det tredje er der absolut vished for, at det totalt bankerotte, transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran at eksplodere og således også true med at kaste en stor del af verden ud i en ny Mørk Tidsalder.

I lyset af disse tre, dødelige farer er det et spørgsmål om liv eller død for menneskeheden at sætte en stopper for den umoralske og tåbelige politik, der går ud på geopolitik og konfrontation over for Rusland og Kina. I stedet må vi have en anden dagsorden med menneskehedens fælles mål og samarbejde med Rusland, Kina, Indien og andre nationer for at besejre disse dødelige trusler.

Vi opfordrer alle fornuftige kræfter i Europa og USA til at tilslutte sig den nu fremvoksende, ny økonomiske verdensorden, som repræsenteres af BRIKS og den Nye Silkevej. Lad os arbejde på at etablere en inkluderende fredsorden, med deltagelse af hver eneste nation på kloden, en fredsorden for det 21. århundrede, som er en menneskehed værdig, der er den eneste, kendte, kreative art i universet. Lad os blive voksne i menneskehedens manddomsår, hvor kærlighed, kreativitet og skønhed definerer værdierne for vor fælles, menneskelige familie.

[Klik her for konferenceprogrammet](#)

[Klik her for konferencevideoer og -afskrifter på originalsprogene](#)

Taler på dansk fra konferencen:

Helga Zepp-LaRouche: **Den nye Silkevej transformerer planeten –**

En ny æra for menneskeheden

Download (PDF, Unknown)

Jason Ross: **En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild:**

Udvinding af helium-3 på Månen for en menneskehed med fusionskraft

Download (PDF, Unknown)

Fra en tidligere konference:

Helga Zepp-LaRouche:

Hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års Jubilæums-konference i New York, juni 2014:

»Tiden er inde til at skabe en verden uden krig«

**Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche:
Den Nye Silkevej fører til**

menneskehedens fremtid!

Den kommende fusionsøkonomi baseret på helium-3. En introduktion til en kommende EIR-rapport om Verdenslandbroen.

Download (PDF, Unknown)

Takket være 'De Grønne' er Tysklands energiomkostninger de højeste i Europa

13. oktober 2014 – Ifølge nyheder, der er lækket til medierne, har den afgående, tyske EU-energi kommissær, Günther Oettinger, planer om at offentliggøre en energiundersøgelse, før hans embedsperiode udløber den 1. november. Undersøgelsen siges at dokumentere, at Tyskland er den EU-stat, der har den største forurening, forårsaget af en »overvægt« af den kulfyrede energisektor efter regeringens dekret om afvikling af atomkraft for tre år siden. Og det vil blive endnu værre, for af de syv atomkraftværker, som Tyskland stadig har i drift, vil en blive udfaset hvert år over de næste syv år således, at Tyskland ved udgangen af 2021 vil være ankommet til den nye, mørke, kolde tidsalder efter atomkraft.

I direkte forbindelse med dette vanvid har Tyskland også de højeste energiomkostninger i hele Europa, med 220 euro pr. megawatt-time solenergi, op til 230 euro for kulraft og 110 euro for havvindkraft, et tvivlsomt tal, eftersom vindkraft får massiv statsstøtte; atomkraft med 135 euro er den

billigste energikilde, som imidlertid mere og mere forsvinder i Tyskland. Og hvis de radikale, tyske 'Grønne' fik deres vilje, ville kulkraft også blive skrottet, med samt import af naturgas fra Rusland. Hvis det skete, ville Tyskland få brug for en masse vind for at solen skulle skinne hver dag ...

Danmarks første astronaut Andreas Mogensen: EIR interview

Link to the video of the press conference in english. EIR questions start at 47 min.

Press conference with Andreas Mogensen and ESA's Nigel .., Oct. 10, 2014, , including three questions from EIR, Executive Intelligence Review's Michelle Rasmussen, International Press Center, Copenhagen

Privat interview på dansk: 10 min.

Følgende flyveblad fra

LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC) vil blive uddelt fra i dag (9. oktober) i Washington, D.C.: Et valg mellem to systemer, og liv eller død

I denne uge, hvor G-20-landene og Den internationale Valutafond/IMF og Verdensbanken mødes i Washington, D.C., vil BRIKS mødes på sidelinjen for at drøfte den fortsatte gennemførelse af BRIKS' Nye Udviklingsbank, som for nylig blev dannet i juli måned på BRIKS-topmødet i Brasilien. Der er således i denne uge en fortælling om to systemer i én by. Det repræsenterer som sådan det, som den tyske digter Friedrich Schiller beskrev som »et svangert øjeblik«, et øjeblik, hvor der enten opstår et lederskab, som kan fremme menneskeheden, eller hvor manglen herpå vil resultere i menneskehedens tragiske ødelæggelse.

Kendsgerningen, som alt for mange mennesker nægter at erkende, er, at det transatlantiske område udgør et døende system, som fortsat forsøger at påtvinge sig resten af verden. Systemet med IMF/Verdensbanken har for længst forladt Franklin D. Roosevelts plan om at anvende Det amerikanske Systems metoder for økonomisk udvikling efter Anden Verdenskrig som modsætning til Det britiske Imperiums system med folkedrab. Sidstnævnte systems fortsatte eksistens frembringer blot endnu værre mareridt med nedskæringspolitik, der fører til folkedrab, epidemiske sygdomme og nye, evindelige krige for hver dag, der går. Det er et anti-humant system, som står i total modsætning

til menneskehedens sande formål, som er at udvikle og anvende menneskehedens kreative evner til at mestre universets love og udøve herredømme over det fysiske univers gennem videnskab og teknologi.

Som modsætning til dette mareridtsagtige, døende system er et nyt, globalt system ved at vokse frem, centreret omkring BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydamerika). Konfronteret med den kendsgerning, at systemet med IMF/Verdensbanken nægter at vende tilbage til hensigten med Roosevelts Bretton Woods-system efter Anden Verdenskrig, har disse nationer taget føringen og skabt pødekristallen til et Nyt Bretton Woods-system, som Lyndon LaRouche længe har været fortaler for, for at erstatte det finansielt og moralsk fordærvede, bankerotte IMF/Verdensbank-system. (Se: LaRouches 40 Year Record, A New International Economic Order, på LaRouchePAC.com.) Til dette formål skabte BRIKS, på det nylige topmøde i juli i Fortaleza, Brasilien, den Nye Udviklingsbank, som BRIKS yderligere vil drøfte i denne weekend i Washington, D.C.

Siden da har BRIKS ført en global kampagne for ikke alene at udvikle deres egne nationer og folk, men også tilbyde resten af verden muligheden for at virkeliggøre deres forhåbninger om udvikling. Andre nationer med sande ledere, der har forpligtet sig både over for deres egne befolkninger og menneskeheden generelt, såsom Argentina og Egypten, er gået med i kampen, selv om de ikke formelt er medlemmer af BRIKS.

Alt imens den transatlantiske sektor og Japan har forladt videnskab og teknologi, og dermed en fremtid for menneskeheden og især for unge mennesker, der nu lider under kronisk arbejdsløshed, så har BRIKS-nationerne og deres ledere forpligtet sig til en politik for udvikling. Den indiske premierminister Narendra Modi har netop opfordret til en massebevægelse i traditionen efter Mahatma Gandhi og Martin Luther King, Jr., som denne gang er helliget udvikling. Det er ikke alene lykkedes inderne at opsende en satellit i kredsløb om Mars i første forsøg, men også at lancere et program med

navanet INSPIRE for at opmuntre unge indere til at deltage i deres rumprogram. Kineserne har forpligtet sig til et måneprogram, der er orienteret mod minering af helium-3 som brændstof til brug for fusionskraft. Dette repræsenterer som sådan en forpligtelse til at beherske solsystemets love, noget, som USA fuldstændig har forladt, siden mordet på John F. Kennedy.

Det, der som helhed karakteriserer BRIKS, er ikke geopolitik, som det er tilfældet med USA, Europa og Japan under Det britiske Imperiums dominans. Alt imens Vesten faktisk har forladt principperne i den Westfalske Fredstraktat om at handle i overensstemmelse med »fordelen for den anden«, et princip, som bragte en afslutning på 30-års krigen i 1600-tallet, så har BRIKS-nationerne genoplivet dette princip i form af kreativitet som sådan for andre.

Konfronteret med et moderne udtryk for Apokalypsens Fire Ryttere – finanskollaps, epidemiske sygdomme, hungersnød og evindeligt krige, som fører til termonuklear udslettelse – er der kun én løsning. Vesten, med USA i spidsen, må erkende, at det er faret vild og har mistet det himmelske mandat. Vi må vende tilbage til vore bedste traditioner, fra Franklin D. Roosevelt, John F. Kennedy, Abraham Lincoln og De grundlæggende Fædre. Vi må atter blive et håbets fyrtårn og et frihedens tempel for verden.

Vi i USA må ophøre med at undgå virkeligheden og holde op med at lyve for os selv, eller også vil vi, ligesom skuespilleren i en klassisk tragedie, dø som følge af vore egne selvdestruktive illusioner og fejhed. Valget er sluttelig vores! Vi må sætte en stopper for kasinoøkonomien, som har gjort nogle få uanstændigt rige, alt imens det har kastet milliarder af mennesker ud i fattigdom. Vælg i stedet at gå med i BRIKS, for fred baseret på udvikling!

Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen

Ét bælte, én Vej i Beijing, den 5. september

Den Nye Silkevej betyder et skift, væk fra nationers og grupper af nationers geopolitiske interesser, og fokuserer på menneskehedens fælles interesser. Det sætter fokus på spørgsmålet om, ikke, hvad der er min fordel i dette eller hint område, men derimod, hvor vil menneskeheden være om 100 år fra i dag, eller endda om 10.000 år fra i dag? Den Nye Silkevej vil blive til en Verdenslandbro, som vil forene og forbinde alle nationer og kulturer til ét, en menneskehed. Det vil, som præsident Xi Jinping sagde, inkludere hele menneskeheden og vil frembringe menneskehedens sande identitet som universets kreative art.

Den Nye Silkevej, som den blev præsenteret af Xi Jinping for et år siden, og som den har udviklet et momentum gennem BRIKS-topmødet i juli måned i Brasilien, efterfulgt af topmødet mellem BRIKS og statsoverhovederne fra de sydamerikanske lande den næste dag, har allerede forandret verden. Som et resultat af denne Nye Silkevejs-dynamik er der indgået aftaler om flere store projekter i hele verden, for eksempel den anden Panamakanal igennem Nicaragua, en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru, og flere aftaler om samarbejde om atomkraft mellem forskellige nationer.

Der er en pludselig eksplosion af optimisme, hvor lande vover at hævde deres suverænitet og begynde at virkeliggøre

projekter, som har ligget på hylden i årtier, men som har været modvirket som følge af de betingelser, som de internationale finansinstitutioner har stillet. Denne eksplosion kommer selv fra lande, som endnu ikke formelt er en del af BRIKS eller Silkevejen, som f.eks. Egypten, som har indledt et spektakulært program med national, økonomisk opbygning, eller Argentina, som modigt har modstået et forsøg på angreb fra gribbefondenes side.

Der er en ny, kulturelt set totalt optimistisk opfattelse af egen identitet hos en større del af menneskeheden, baseret på idéen om menneskeheden som den eneste kendte, kreative art, en art, som kan tænke og gøre ting, den aldrig før har gjort. Der er også begyndelsen til en ny finansiel arkitektur, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, den Nye Udviklingsbank, samt tilhørende valutareservefonde for at forsvare lande imod spekulative angreb. Kinesiske eksperter understreger, at disse nye banker ikke skal erstatte IMF, Verdensbanken eller den Asiatiske Udviklingsbank, men at de er et supplement til disse.

Hvis perspektivet om Den nye Silkevej skal lykkes, må flere udfordringer og lektioner fra de seneste 23 år behandles. Da Sovjetunionen gik i opløsning i 1991, og Jerntæppet mellem Øst og Vest faldt, foreslog Schiller Instituttet Den eurasiske Landbro som idéen om at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens gennem udviklingskorridorer, programmet for Den eurasiske Landbro/Den nye Silkevej. Vi foreslog dette program, som faktisk var tænkt at skulle være en fredsorden for det 21. århundrede, til flere regeringer i Eurasien. Men ulykkeligvis besluttede USA's og Storbritanniens regering at gå ind for udvidelsen af NATO, som kulminerer i den aktuelle krise med Rusland over Ukraine.

Men så, i 1996, arrangerede den kinesiske regering en meget stor konference i Beijing med titlen, »Den eurasiske Landbro og udviklingen af områderne langs med Den eurasiske Landbro«, med deltagelse af 34 lande, og jeg var en af talerne ved denne

konference. Kina erklærede på dette tidspunkt Den eurasiske Landbro som sit strategiske, langfristede perspektiv frem til år 2010, men i stedet for at gå frem ad denne vej, kom forskellige kriser i vejen: Der var Asien-krisen i 1997, for en stor dels vedkommende resultatet af spekulative angreb fra folk som George Soros, og som forårsagede flere asiatiske valutaers sammenbrud. Som en konsekvens var der den russiske GK0-statsbankerot (GK0: russiske kortfristede statsobligationer), såvel som også krisen med LTCM, Long Term Capital Management, i 1998, som midlertidigt blokerede for Silkevejspolitikken.

I 2007 begyndte den globale finanskrisen for alvor med nedsmeltningen af det amerikanske, sekundære ejendomsmarked, og dernæst sammenbruddet af Lehman Brothers og AIG i september 2008. Nu er den transatlantiske finanssektor håbløst bankerot og står over for en ny nedsmeltning, som er meget værre end den i 2008. Kendsgerningen er, at for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er håbløst bankerot. Som topinsidere privat hævder, så er elefanten i værelset den moralske fare; regeringens bail-out (redningspakker) transformererede simpelt hen privat spillegæld til offentlig statsgæld og opmuntrede til dårlig opførsel fra bankernes side og gjorde således alt, for at gøre en fremtidig krise mere sandsynlig og mere alvorlig.

Dette førte til en markant opgivelse af sund og fornuftig bankpraksis. Tidligere ville centralbanker ikke have stillet penge til rådighed for bailouts. Hvis banker ikke kunne inddrive deres lån, måtte de afskrive dem. Nu er skellet mellem forventede og uventede tab forsvundet, banker holder fast i deres dårlige lån, og, hvad værre er, de fortsætter med at handle med dem! Man bekymrer sig ikke om de fremtidige konsekvenser af denne praksis, undtagen forventningen om, at indkomsterne fra handelen fortsat vil vokse.

Under normale omstændigheder ville man sælge dårlige papirer til et reduceret beløb, eller, hvis de bevares i regnskabet,

ville de blive regnet for et passiv for banken. Alt dette blev tilsløret af de såkaldte instrumenter fra værktøjskassen, som førte til massive bailouts og kvantitative lempelser fra Federal Reserve, og nu selv Den europæiske Centralbank (ECB), som sænkede deres rentesats, til den i dag er næsten nul, for at gøre det samme. Og som et resultat heraf er boblen vokset, og for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er vokset med 40 %, og de har flere tvivlsomme aktiver i deres portefølje, eksponeringsrisikoen vokser, og de foregiver alle sammen ikke at se det.

Eksperter i institutionerne, som vicepræsidenten for det amerikanske FDIC (Statens Indskudsgarantifond), Thomas Hoenig, har advaret om, at hvis én af for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne går ned, krakker hele systemet. De udestående derivatkontrakter beløber sig på nuværende tidspunkt til 2 billiarder dollars: Dette beløb kan aldrig blive betalt.

Den eneste måde, hvorpå man kan håndtere dette problem, er på nøjagtig samme måde, som Franklin D. Roosevelt gjorde det i 1933 som svar på den daværende finanskrise: Glass/Steagall-bankopdelingsloven. I den amerikanske Kongres og i Senatet har man fremstillet lovforslag, som i øjeblikket støttes af flere end 80 kongresmedlemmer og 11 senatorer, samt flere end 200 nationale organisationer, og som vil genindføre Glass/Steagall-loven. Min mand, hr. LaRouche, som er den eneste økonom, der har forudsagt denne krise ved hvert eneste relevante skæringspunkt, foreslog fire love, som tilsammen kunne ændre situationen.

For det første må Glass/Steagall-loven, adskillelsen af kommercielle banker og investeringsbanker, omgående genindføres.

For det andet må man vende tilbage til Det amerikanske, økonomiske System, som etableredes af den første finansminister, Alexander Hamilton, som skabte en Nationalbank, hvor den eneste ret til at skabe kredit ligger

hos den suveræne regering, og ikke hos private banker.

For det tredje skabelsen af et kreditsystem, hvis kredit udelukkende kun genereres til realøkonomiens fremtidige produktion, men denne realøkonomi må baseres på videnskabelige principper om fysisk økonomi, og ikke til noget andet formål. Og dette må ske i hvert eneste land: Ethvert land må have en Nationalbank, der har suverænitet til at skabe kredit, og som skal finansiere den Nye Silkevejs projekter, og til dette formål må vi have langfristede kreditaftaler blandt de lande, som deltager i den Nye Silkevej, over 20, 30, 40 og 50 år.

Og for det fjerde må der introduceres en videnskabelig drivkraft i økonomien, som fører til højere energigennemstrømningstætheder i produktionsprocessen. I dag vil det sige, at der må være et forceret program for virkeliggørelsen af termonuklear fusionskraft som det næste, absolut nødvendige, højere niveau af energigennemstrømningstæthed.

Det er derfor, at den kinesiske månemission Chang'e-3, Chang'e-4 og Chang'e-5 er af absolut afgørende betydning for menneskehedens fremtidige eksistens; hvorfor gennembruddet med Yutu-robotten, som førte til landingen på Månen sidste december med den hensigt at minere helium-3 på Månen til brug for en fremtidig fusionsøkonomi på Jorden er absolut afgørende for at finde en løsning på den aktuelle krise. For termonuklear fusionskraft, baseret på helium-3, vil ikke alene give menneskeheden energisikkerhed i millioner af år, men Månens helium-3 som basis for brændstof betyder også råmaterialesikkerhed. Fusionsfakkel-teknologien vil forvandle affald til alle slags nye råmaterialer gennem isotopudskillelse, men også anvendelsen af helium-3 repræsenterer en ny, videnskabelig revolution, eftersom produktet fra fusionsreaktionen ikke er en neutron, som er meget skadelig for reaktormaterialet, men en proton, hvilket betyder, at det kan kontrolleres og styres ved at bruge magnetiske felter, og på denne måde kan det bruges til direkte energikonvertering,

som er 70 % effektivt.

Dette vil skabe en fuldstændig ny, økonomisk platform på Jorden, og for propulsiv fremdrift i rummet, som vil muliggøre en konstant acceleration på 1 g og muliggøre rumrejser til Mars og andre himmellegemer. Beherskelsen af fusionskraft baseret på helium-3 vil muliggøre forsvar af planeten imod asteroider, meteoritter, kometer, håndtere Solstorme og lignende ting.

Hvad har alt dette med den Nye Silkevej at gøre? Den Nye Silkevej betyder et skift, væk fra nationers og grupper af nationers geopolitiske interesser, og fokuserer på menneskehedens fælles interesser. Det sætter fokus på spørgsmålet om, ikke, hvad der er min fordel i dette eller hint område, men derimod, hvor vil menneskeheden være om 100 år fra i dag, eller endda om 10.000 år fra i dag? Den Nye Silkevej vil blive til en Verdenslandbro, som vil forene og forbinde alle nationer og kulturer til ét, en menneskehed. Det vil, som præsident Xi Jinping sagde, inkludere hele menneskeheden og vil frembringe menneskehedens sande identitet som universets kreative art.

Foto: Helga Zepp-LaRouche under et besøg i Kina i februar 2014

Lyndon

LaRouche:

Den

klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi

Fysisk økonomi er noget helt unikt for mennesker. Intet dyr har fysisk økonomi som egenskab. Men økonomi har eksisteret lige så længe, som der har været mennesker til, da fysisk økonomi i hovedsagen er forholdet mellem mennesket og naturen, baseret på det, som udelukkende kun mennesket, og intet dyr, har: Evnen til at gøre opdagelser. Eksempelvis opdagelser af grundlæggende principper inden for videnskab.

GDE Error: Requested URL is invalid

Global renæssance for kernekræfter accelererer: Sydafrika og Rusland underskriver atomaftale

22. september 2014 – Tempoet for kontrakter om at bygge nye kernekraftværker fortsætter med at accelerere over hele verden. Det vil sige, verden uden for USA og Europa, med Finland som den noble undtagelse.

I dag underskrev Sydafrika og Ruslands Rosatom en aftale om konstruktion af op til otte kernekraftreaktorer i Sydafrika, til produktion af 9.6 GW elektricitet, en forøgelse på 23 % af den nuværende installerede kapacitet i Sydafrika. Den nuværende kapacitet på 42 GW inkluderer allerede 1.8 GW kernekraft, der genereres i Koeberg nord for Cape Town, og gør

Sydafrika til det eneste land på det afrikanske kontinent, der i øjeblikket har atomenergi. Rosatom planlægger, at de nye anlæg skal sættes i drift i 2023. Det strategiske partnerskab, der vurderes til \$40 - \$50 milliarder, blev underskrevet og annonceret på sidelinjen af det Internationale Atomenergiagenturs konference i Wien. Det er sandsynligvis det største regeringsprojekt i Sydafrikas historie. Rusland vil yde et større bidrag til projektets finansiering med et lavrente lån.

Aftalen inkluderer også partnerskaber for konstruktion af en ny forsøgsreaktor, assistance i udvikling af kernekraftinfrastruktur og træning af specialister på russiske universiteter.

Ved underskrivelsesceremonien sagde Sergei Kiriyeenko, direktør for Rosatom »Rosatom er parat til at assistere Sydafrika i skabelsen af en industrikompleks i verdensklasse, fra atombrændstofcyklussens begyndelsesstadiet og til design og produktion af udstyr.« Han tilføjede med *ITAR-TASS'* ord, at »dette vil tillade Rusland og Sydafrika fremover at udføre fælles projekter i 3. verdens lande. Projektet vil også skabe tusindvis af nye jobs og generere lokale kontrakter til en værdi af op til \$10 milliarder.«

Sydafrikas energiminister Tina Joemat-Petterson sagde, »Denne aftale åbner adgangsdøre for Sydafrika til russiske teknologier, finansiering og infrastruktur, og tilvejebringer en egentlig og solid platform for fremtidigt ekstensivt samarbejde.« Ifølge *ITAR-TASS'* referat tilføjede hun, at Sydafrika er interesseret i udvikling af fredelig udnyttelse af kerneenergi som aldrig før, som drivkraft for økonomisk vækst.

Sydafrikas øjeblikkelige elektricitetssituation ser så dystert ud, at det har en reservekapacitet på kun 1 %. Som et resultat er der perioder med midlertidigt blackout. Den sydafrikanske regering planlægger at øge reservekapaciteten til 19 % i år

2019 ved at sætte kulfyrede kraftanlæg, der i øjeblikket bliver bygget, i drift.

ITAR-TASS sammenfatter: »Rusland er også parat til at tilvejebringe et lav-rente lån for projektet. Ekspertter siger, at det vil tillade Sydafrika at bygge sin egen kernekraft-industri, opnå en lokal produktion af komponenter og materialer på 40-60 %, skabe omkring 30.000 nye jobs og indbringe \$16 milliarder i investeringer, som vel som \$5 milliarder i statsindtægter.«

Af selskaber, der har udtrykt interesse i at bygge de nye sydafrikanske kernekraftanlæg – Areva og EDF (Frankrig), Toshiba, Westinghouse Electric, China Guangdong Nuclear Power, Korea Electric Power og Rosatom, kunne alene Rosatom tilbyde at støtte projektet med lempelig finansiering. Rosatom har i øjeblikket projekter for kernekraftværker i flere andre lande, inklusive Indien, Kina, Vietnam, Tyrkiet og Ungarn.

Argentina vil investere 31 milliarder dollars i kernekraft over de næste ti år

22. september 2014 – I en tale i dag, ved samme 58. Generelle Konference i det Internationale Atomenergiagentur (IAEA), hvor Sydafrika og Rusland underskrev deres atomaftale, meddelte Argentinas planlægningsminister Julio De Vido, at hans regering vil investere \$31 milliarder i kernekraft-sektoren

over de næste 10 år. Han præsenterede et spændende øeblik over, hvad Argentina har fuldført siden 2006, inklusive \$11 milliarder i investeringer og træning af 5.220 atomkraftspecialister, rapporterede Telam-nyhedsbureauet i dag.

De Vido holdt bilaterale møder med energiministre fra Rusland og Kina, begge vigtige BRIKS-allierede, så vel som Algeriet og USA, for at diskutere samarbejde om kernekraft. Argentina og Kina – Kina har vundet kontrakten om at bygge Argentinas fjerde atomreaktor Atucha III – havde på konferencen en fælles projektudstilling, der skabte en del begejstring.

Sergei Kiriyenko, chefen for Ruslands Rosatom-agentur, mødtes med De Vido, hvorefter den argentinske minister understregede, at som en opfølgning af juli-mødet mellem præsident Cristina Fernandez og den russiske præsident Vladimir Putin »må vi fortsætte vores arbejds-dagsorden, som vore præsidenter udstak for os, for at uddybe og udvikle fælles initiativer for kernekraft«. Kiriyenko tilføjede, at atomart samarbejde mellem Rusland og Argentina »er et strategisk mål.«

Hvor efterlader dette USA? Ved sit møde med USA's energisekretær Ernest Moniz, rapporterede Tiempo Argentino i dag, sagde De Vido, at han vil fortælle Moniz, at på grund af New York-dommer Thomas Griesas sindssyge afgørelse imod Argentina, står amerikanske firmaer, der ønsker at investere i kernekraft, i en meget ugunstig position, idet de, ulig partnerne Rusland og Kina, ikke tilbyder finansiering.

Idet han pegede på aftaler signeret med Kina, understregede De Vido, at »vi er ikke så finansielt isolerede, som de gerne vil have, man skal tro.« Men takket være Griesa »har amerikanere et apokalyptisk syn på Argentina«, sagde han, »der begrænser deres konkurrencedygtighed.« Westinghouse, der byder ind på en kontrakt om at bygge Argentinas femte reaktor, vil ikke drage fordel af denne situation, sagde han. Med reference til aftalen mellem stats-oliefirmaet YPF og argentinske Chevron om

at udvikle den gigantiske Vaca Muerta skifergas- og oliereservoir, i hvilket Chevron investerer et heftigt beløb, foreslog De Vido, at andre amerikanske selskaber studerer denne aftale, og tilslutter sig.

Medmindre der bygges mindst 35 nye kernereaktorer, trues Frankrig af energi-blackouts

22. september 2014 (*Nouvelle Solidarité*) – Den 10. september advarede Dominique Maillard, chefen for Netværks- og Elektricitetsafdelingen (RTE) af Electricité de France (EDF), der står for el-distribution, om, at elforsyningen kunne blive utilstrækkelig i den kommende periode. I det mindste hvert tiende år kræver en hård vinter, som den, der imødeses i 2016, en ekstra margin for at kunne klare efterspørgslen. RTE's job er at regulere forsyningen og efterspørgslen. Mens efterspørgslen har været mere eller mindre stabil, er det forsyningen, der er problemet, sagde Maillard. Den tidlige nedlukning af kernekraftstationen i Fessenheim med udgangen af 2014 vil reducere forsyningen med 1800 MW, og ny europæisk lovgivning vil tvinge EDF til at lukke adskillelige af de kul- og gasfyrede kraftværker.

Adspurgt af *l'Usine Nouvelle*, ringede også chefen for Atomenergikommissionen (CEA) Bernard Bigot med alarmklokken:

»Hvis Frankrig ønsker at opretholde sin uafhængighed af olie

og gas, og dække 50 % af sin elektricitets-produktion med kernekraft, som besluttet af præsidenten (Holland besluttede at behage de grønne ved at reducere kernekraft-andelen fra 78 % til kun 50 %, -red.), er vi nødt til at lancere konstruktionen af 35 reaktorer. Vi kan ikke forvente, at de nuværende reaktorer livscyklussen vil række ud over 55-60 år. I år 2050-2055 vil alle reaktorer, der i øjeblikket opererer, være lukket ned. Derfor må og skal vi påbegynde konstruktionen, inden de lukker, især, fordi det tager 8-10 år at bygge et anlæg og tilslutte det til el-nettet. I Frankrig byggede vi mellem 1973 og 1990 tre til fire reaktorer om året, og dette skabte vores produktionskapacitet. I dag vil det være fornuftigt og passende at planlægge en ny reaktor om året. Udfordringen er at have en energipolitik, ikke for de næste fem år, men for de kommende 50 år. Det var den tilgang, vi havde til kernekraft i 1970'erne, hvor rigelig og billig energi var en af betingelserne for fremskridt.«

Med hensyn til næste-generations reaktorer understregede Bigot, at det er påkrævet før 2050 at erstatte de nuværende trykvandsreaktorer med tredje-generations EPR's og at have en eller to hurtige fødere, der tillader brug af plutonium som brændstof.

»Dette ville tillade os et perspektiv, ikke for de næste 50 år, men for de næste 8.000 år!«

Den finske regering

underskriver aftale om kernekraft med Rusland

22. september 2014 – Finland, hvis fire eksisterende kernereaktorer tilvejebringer næsten 30 % af landets elektricitet, og med endnu én under konstruktion, underskrev i sidste uge en aftale med Rusland om at varetage konstruktionen af en sjette reaktor.

Finlands kernekraftoperatør Fennovoima modtog regeringstilladelse d. 18. september til at bygge et nyt kernekraftanlæg med russiske Rosatom. Rosatom ejer 34 % af Fennovoima, idet de overtog aktier, der blev solgt af Tysklands E.ON i 2012. Som en reaktion på dette trak Finlands Grønne Ligaparti sig fra regeringskoalitionen, i henhold til Global Post. »Jeg føler mig tung om hjertet, og jeg er skuffet«, udtalte formand for Grønne Ligaparti Ville Niinistö til en pressekonference. »Dette handler om at vælge at investere i hjemlig, vedvarende energi ... eller at satse på et kernekraftprojekt ledet af Rosatom, der opererer under den russiske stats lovgivning.«

Imidlertid nyder den regerende koalition stadig flertal uden de Grønne. Idet han kaldte Fennovoima's projekt »meget vigtigt«, afviste premierminister Alexander Stubb de Grønnes indvendinger mod russisk involvering. »Jeg forstår betænkelighederne, men jeg ønsker at understrege, at vi vil handle i henhold til finske reguleringer«, sagde Stubb på en pressekonference.

Regeringen godkendte forslaget med et afstemningsresultat på 10-7, og har sendt det videre til parlamentet, der skal stemme om det anden gang.

Finland forpligter sig fortsat til kernekraft.

Indien skaber historie med succesrig Marsmission

24. september 2014 – Indiens kontrolcenter for Missionen for opsendelse af en satellit i kredsløb om Mars (MOM) modtog bekræftelse på, at rumfartøjet var i kredsløb om Mars kl. 22.30 EDT i går, hvilket fremkaldte hyldestråb fra forskere og ingeniører og lykønskninger fra premierminister Narendra Modi, som var vidne til den historiske begivenhed sammen med dem. Det er første gang, en fuldt ud succesfuld mission til Mars er blevet gennemført i en nations første forsøg. Det er det første rumfartøj opsendt fra Asien, som er sikkert ankommet til den røde planet.

Premierminister Modi beskrev det som en »stolt, national begivenhed.« Med henvisning til rumfartøjets 650 millioner kilometer lange rejse til Mars, sagde Modi,

»Vi er gået ud over grænsen for menneskelig foretagsomhed og forestillingsevne.«

»Vi har styret vort fartøj gennem en rute, som kun er kendt af ganske få.« »Vort rumprograms succes er et lysende symbol for, hvad vi som nation er i stand til ... Lad os flytte vore grænser. Og så flytte dem længere ud, og længere endnu.« »Lad vores succes i dag drive os frem med endnu større kraft og overbevisning. Lad os sætte os endnu mere udfordrende mål – dette må også blive grundlaget for at udfordre den næste grænse.«

Modi erklærede, at missionen er

»et spring ud i mørket. Menneskeheden ville ikke have gjort fremskridt, hvis vi ikke havde taget sådanne spring ud i det

uvisse. Og rummet er virkelig det største uvisse derude.«

I en tale direkte til forskerne sagde premierministeren:

»Enhver forskergeneration har forberedt den næste, hjemmeproducerede gruppe. Igennem jeres præstationer har I æret vore forfædre og inspireret vore fremtidige generationer! I har virkelig fortjent al den respekt og kærlighed, som I får fra en taknemmelig nation.«

Modis bemærkninger i går gav udtryk for den samme optimisme og fokus på hele menneskehedens fremtid, som han havde understreget i sine bemærkninger ved BRIKS-topmødet i Brasilien den 15. juli 2014, hvor han sagde:

»Det unikke ved BRIKS som en international institution er, at den for første gang bringer en gruppe nationer sammen ud fra 'fremtidigt potentiale' som det væsentlige karaktertræk, snarere end allerede eksisterende rigdom eller en delt identitet. Selveste idéen om BRIKS er således fremadskuende ... Deres excellencer, vi har chancen for at definere fremtiden for ikke blot vore egne lande, men for verden som helhed ... Jeg anser dette som et stort ansvar.«

I fuld erkendelse af, hvordan flertallet af de missioner, som er blevet sendt til Mars af USA, Rusland, Europa og Japan, er mislykket, sagde M. Pitchaimani, vicedirektør for kontrolcentret, til Washington Post i et telefoninterview:

» ... dette er sket efter intense studier af andres fiaskoer og årsagerne til fiasko, og så bygge vores satellit i henhold hertil. Vi havde også fået deres akkumulerede viden om planetens tyngdefelt, og vi byggede robuste instrumenter baseret på disse data.«

NASA's Curiosity-robot sendte via Twitter:

»Tillykke til @ISRO og Indiens første, interplanetariske mission med den vellykkede opsendelse i kredsløb om Mars.«

MOM svarede,

»Hej, @MarsCuriosity. Hold forbindelsen. Jeg holder mig til.«

Talsperson for Kinas Udenrigsministerium Hua Chunying sendte også lykønskninger:

»Dette er Indiens stolthed og Asiens stolthed, og det er en milepæl i fremskridt for menneskehedens udforskning af det ydre rum, så vi ønsker Indien tillykke med det.«

Indiens Mission for opsendelse af en satellit i kredsløb om Mars har nu opfyldt sin missions primære mål, hvilket er en teknologisk demonstration af opsendelse af en satellit i kredsløb om Mars. Den forventes også at indsamle videnskabelige målinger i løbet af sin kredsløbsmission. NASA's MAVEN-rumfartøj ankom til Mars for tre dage siden, og videnskabsfolk fra begge projekter har diskuteret en gensidig udveksling af de data, som hvert rumfartøj sender tilbage til Jorden.

Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen

»Ét bælte, én vej« i Beijing, den 5. september 2014

Den Nye Silkevej betyder et skift, væk fra nationers og grupper af nationers geopolitiske interesser, og fokuserer på menneskehedens fælles interesser. Det sætter fokus på spørgsmålet om, ikke, hvad der er min fordel i dette eller

hint område, men derimod, hvor vil menneskeheden være om 100 år fra i dag, eller endda om 10.000 år fra i dag? Den Nye Silkevej vil blive til en Verdenslandbro, som vil forene og forbinde alle nationer og kulturer til ét, en menneskehed. Det vil, som præsident Xi Jinping sagde, inkludere hele menneskeheden og vil frembringe menneskehedens sande identitet som universets kreative art.

Den Nye Silkevej, som den blev præsenteret af Xi Jinping for et år siden, og som den har udviklet et momentum gennem BRIKS-topmødet i juli måned i Brasilien, efterfulgt af topmødet mellem BRIKS og statsoverhovederne fra de sydamerikanske lande den næste dag, har allerede forandret verden. Som et resultat af denne Nye Silkevejs-dynamik er der indgået aftaler om flere store projekter i hele verden, for eksempel den anden Panamakanal igennem Nicaragua, en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru, og flere aftaler om samarbejde om atomkraft mellem forskellige nationer.

Der er en pludselig eksplosion af optimisme, hvor lande vover at hævde deres suverænitet og begynde at virkeliggøre projekter, som har ligget på hylden i årtier, men som har været modvirket som følge af de betingelser, som de internationale finansinstitutioner har stillet. Denne eksplosion kommer selv fra lande, som endnu ikke formelt er en del af BRIKS eller Silkevejen, som f.eks. Egypten, som har indledt et spektakulært program med national, økonomisk opbygning, eller Argentina, som modigt har modstået et forsøg på angreb fra gribbefondenes side.

Der er en ny, kulturelt set totalt optimistisk opfattelse af egen identitet hos en større del af menneskeheden, baseret på idéen om menneskeheden som den eneste kendte, kreative art, en art, som kan tænke og gøre ting, den aldrig før har gjort. Der er også begyndelsen til en ny finansiel arkitektur, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, den Nye

Udviklingsbank, samt tilhørende valutareservefonde for at forsvare lande imod spekulative angreb. Kinesiske eksperter understreger, at disse nye banker ikke skal erstatte IMF, Verdensbanken eller den Asiatiske Udviklingsbank, men at de er et supplement til disse.

Hvis perspektivet om Den nye Silkevej skal lykkes, må flere udfordringer og lektioner fra de seneste 23 år behandles. Da Sovjetunionen gik i opløsning i 1991, og Jerntæppet mellem Øst og Vest faldt, foreslog Schiller Instituttet Den eurasiske Landbro som idéen om at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens gennem udviklingskorridorer, programmet for Den eurasiske Landbro/Den nye Silkevej. Vi foreslog dette program, som faktisk var tænkt at skulle være en fredsorden for det 21. århundrede, til flere regeringer i Eurasien. Men ulykkeligvis besluttede USA's og Storbritanniens regering at gå ind for udvidelsen af NATO, som kulminerer i den aktuelle krise med Rusland over Ukraine.

Men så, i 1996, arrangerede den kinesiske regering en meget stor konference i Beijing med titlen, »Den eurasiske Landbro og udviklingen af områderne langs med Den eurasiske Landbro«, med deltagelse af 34 lande, og jeg var en af talerne ved denne konference. Kina erklærede på dette tidspunkt Den eurasiske Landbro som sit strategiske, langfristede perspektiv frem til år 2010, men i stedet for at gå frem ad denne vej, kom forskellige kriser i vejen: Der var Asien-krisen i 1997, for en stor dels vedkommende resultatet af spekulative angreb fra folk som George Soros, og som forårsagede flere asiatiske valutaers sammenbrud. Som en konsekvens var der den russiske GK0-statsbankerot (GK0: russiske kortfristede statsobligationer), såvel som også krisen med LTCM, Long Term Capital Management, i 1998, som midlertidigt blokerede for Silkevejspolitikken.

I 2007 begyndte den globale finanskrisen alvor med nedsmeltningen af det amerikanske, sekundære ejendomsmarked, og dernæst sammenbruddet af Lehman Brothers og AIG i september

2008. Nu er den transatlantiske finanssektor håbløst bankerot og står over for en ny nedsmeltning, som er meget værre end den i 2008. Kendsgerningen er, at for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er håbløst bankerot. Som topinsidere privat hævder, så er elefanten i værelset den moralske fare; regeringens bail-out (redningspakker) transformerede simpelt hen privat spillegæld til offentlig statsgæld og opmuntrede til dårlig opførsel fra bankernes side og gjorde således alt, for at gøre en fremtidig krise mere sandsynlig og mere alvorlig.

Dette førte til en markant opgivelse af sund og fornuftig bankpraksis. Tidligere ville centralbanker ikke have stillet penge til rådighed for bailouts. Hvis banker ikke kunne inddrive deres lån, måtte de afskrive dem. Nu er skellet mellem forventede og uventede tab forsvundet, banker holder fast i deres dårlige lån, og, hvad værre er, de fortsætter med at handle med dem! Man bekymrer sig ikke om de fremtidige konsekvenser af denne praksis, undtagen forventningen om, at indkomsterne fra handelen fortsat vil vokse.

Under normale omstændigheder ville man sælge dårlige papirer til et reduceret beløb, eller, hvis de bevares i regnskabet, ville de blive regnet for et passiv for banken. Alt dette blev tilsløret af de såkaldte instrumenter fra værktøjskassen, som førte til massive bailouts og kvantitative lempelser fra Federal Reserve, og nu selv Den europæiske Centralbank (ECB), som sænkede deres rentesats, til den i dag er næsten nul, for at gøre det samme. Og som et resultat heraf er boblen vokset, og for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er vokset med 40 %, og de har flere tvivlsomme aktiver i deres portefølje, eksponeringsrisikoen vokser, og de foregiver alle sammen ikke at se det.

Eksperter i institutionerne, som vicepræsidenten for det amerikanske FDIC (Statens Indskudsgarantifond), Thomas Hoenig, har advaret om, at hvis én af for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne går ned, krakker hele systemet. De udestående

derivatkontrakter beløber sig på nuværende tidspunkt til 2 billiarder dollars: Dette beløb kan aldrig blive betalt.

Den eneste måde, hvorpå man kan håndtere dette problem, er på nøjagtig samme måde, som Franklin D. Roosevelt gjorde det i 1933 som svar på den daværende finanskrise: Glass/Steagall-bankopdelingsloven. I den amerikanske Kongres og i Senatet har man fremstillet lovforslag, som i øjeblikket støttes af flere end 80 kongresmedlemmer og 11 senatorer, samt flere end 200 nationale organisationer, og som vil genindføre Glass/Steagall-loven. Min mand, hr. LaRouche, som er den eneste økonom, der har forudsagt denne krise ved hvert eneste relevante skæringspunkt, foreslog fire love, som tilsammen kunne ændre situationen.

For det første må Glass/Steagall-loven, adskillelsen af kommercielle banker og investeringsbanker, omgående genindføres.

For det andet må man vende tilbage til Det amerikanske, økonomiske System, som etableredes af den første finansminister, Alexander Hamilton, som skabte en Nationalbank, hvor den eneste ret til at skabe kredit ligger hos den suveræne regering, og ikke hos private banker.

For det tredje skabelsen af et kreditsystem, hvis kredit udelukkende kun genereres til realøkonomiens fremtidige produktion, men denne realøkonomi må baseres på videnskabelige principper om fysisk økonomi, og ikke til noget andet formål. Og dette må ske i hvert eneste land: Ethvert land må have en Nationalbank, der har suveræniteten til at skabe kredit, og som skal finansiere den Nye Silkevejs projekter, og til dette formål må vi have langfristede kreditaftaler blandt de lande, som deltager i den Nye Silkevej, over 20, 30, 40 og 50 år.

Og for det fjerde må der introduceres en videnskabelig drivkraft i økonomien, som fører til højere energigennemstrømningstætheder i produktionsprocessen. I dag

vil det sige, at der må være et forceret program for virkeliggørelsen af termonuklear fusionskraft som det næste, absolut nødvendige, højere niveau af energigennemstrømningstæthed.

Det er derfor, at den kinesiske månemission Chang'e-3, Chang'e-4 og Chang'e-5 er af absolut afgørende betydning for menneskehedens fremtidige eksistens; hvorfor gennembruddet med Yutu-robotten, som førte til landingen på Månen sidste december med den hensigt at minere helium-3 på Månen til brug for en fremtidig fusionsøkonomi på Jorden er absolut afgørende for at finde en løsning på den aktuelle krise. For termonuklear fusionskraft, baseret på helium-3, vil ikke alene give menneskeheden energisikkerhed i millioner af år, men Månens helium-3 som basis for brændstof betyder også råmaterialesikkerhed. Fusionsfakkel-teknologien vil forvandle affald til alle slags nye råmaterialer gennem isotopudskillelse, men også anvendelsen af helium-3 repræsenterer en ny, videnskabelig revolution, eftersom produktet fra fusionsreaktionen ikke er en neutron, som er meget skadelig for reaktormaterialet, men en proton, hvilket betyder, at det kan kontrolleres og styres ved at bruge magnetiske felter, og på denne måde kan det bruges til direkte energikonvertering, som er 70 % effektivt.

Dette vil skabe en fuldstændig ny, økonomisk platform på Jorden, og for propulsiv fremdrift i rummet, som vil muliggøre en konstant acceleration på 1 g og muliggøre rumrejser til Mars og andre himmellegemer. Beherskelsen af fusionskraft baseret på helium-3 vil muliggøre forsvar af planeten imod asteroider, meteoritter, kometer, håndtere Solstorme og lignende ting.

Hvad har alt dette med den Nye Silkevej at gøre? Den Nye Silkevej betyder et skift, væk fra nationers og grupper af nationers geopolitiske interesser, og fokuserer på menneskehedens fælles interesser. Det sætter fokus på spørgsmålet om, ikke, hvad der er min fordel i dette eller

hint område, men derimod, hvor vil menneskeheden være om 100 år fra i dag, eller endda om 10.000 år fra i dag? Den Nye Silkevej vil blive til en Verdenslandbro, som vil forene og forbinde alle nationer og kulturer til ét, en menneskehed. Det vil, som præsident Xi Jinping sagde, inkludere hele menneskeheden og vil frembringe menneskehedens sande identitet som universets kreative art.

Ny verdensorden eller Tredje Verdenskrig

– Xi Jinping besøger Indien

Den kinesiske præsident Xi begynder sit besøg i Sydasiens, mens Indien styrker sine bånd til Vietnam

16. september 2014 – Den kinesiske præsident Xi Jinping, som ankom til Colombo, Sri Lanka, i dag, mødtes med den srilankanske præsident Mahinda Rajapakse med det formål at søge at styrke båndene med den strategisk placerede nation i Det indiske Ocean. Det forventes, at Xi under sit besøg vil indlede byggearbejdet på en Beijing-finansieret havneby til Colombo til en værdi af 1,4 mia. dollars og lancere Sri Lankas største kraftværk, et kinesisk finansieret, 900MW kulfyret kraftværk. Det 900MW Norochcholai-kraftværk, beliggende på vestkysten, er et kompleks bestående af tre 300MW kraftværker, af hvilke to allerede er i drift. Det forventes, at Xi vil

præsidere over udbuddet af det tredje kraftværk.

Den 17. september vil Xi være i Indien. Med sine planer om at udvide de kinesisk-indiske, økonomiske relationer, medbringer Xi en delegation på 135 administrerende direktører. Med forventninger, som er tårnhøje, fortalte en indisk regeringsemedsmand i Ministeriet for Udenlandske Anliggender til New Delhi-avisen Financial Express, at Beijing har besluttet at opskalere investeringer i Indien, som generelt anses for at være den sikreste destination for investeringer. »Kina overvejer at investere i Indiens ambitiøse plan om at bygge højhastigheds-jernbaner, inklusive højhastigheds-passagertog ('lyntog'). Indien har allerede inviteret Kina til at modernisere jernbanestationer«, sagde embedsmanden.

I mellemtiden sagde den indiske premierminister Narendra Modi til kinesiske medier i en udveksling den 15. september, »aritmetikken og kemien i vore relationer overbeviser mig om, at sammen kan vi skrive historie. Når Indien og Kina styrker relationerne, kommer næsten 35 % af verdens befolkning nærmere hinanden, og deres liv undergår en kvalitativ forandring. Regnestykket siger, at når Indien og Kina vinder, så vinder en betydelig procent af verdens befolkning.« Han understregede, »Men vore relationer går videre end til blot og bar regning.« Senere tweetede Modi: »Hvis jeg skal beskrive det potentiale, som ligger i de indisk-kinesiske bånd, ville jeg sige INCH (Indien & Kina) henimod MILES (Millennium for Exceptionel Synergi)!«

Indien er også begyndt se på Sydøstasien for investeringer. Indien har åbnet en kreditlinje på 100 millioner dollars for Vietnam til forsvarshandler. Under den indiske præsident Pranab Mukherjees igangværende besøg i Vietnam, sagde de to lande i en fælles udtalelse, at kreditlinjen ville åbne nye muligheder for forsvarssamarbejde, og at man var i færd med at færdiggøre detaljerne i Vietnams køb. »Lederne enedes om, at samarbejde inden for forsvar og sikkerhed var en vigtig grundpille i det strategiske partnerskab mellem de to lande«,

lød den fælles erklæring, som blev udstedt i Hanoi. De to sider enedes ligeledes om at »konsolidere« energisamarbejdet i kølvandet på en aftale fra 2013, i hvilken PetroVietnam bød på Indiens ONGC-olie- og gasfelter til udforskning og produktion.

Indien og Vietnam har intensiveret militærsamarbejdet i løbet af det seneste årti, og, under den nye regering, går Indien frem med en ny strategi for at etablere sig som våbeneksportør, idet de bruger eksportkreditter til at opnå salg til udlandet. Pengene kan hjælpe langsommelige drøftelser om at sælge fælles russisk-indisk producerede Brahmos supersoniske krydsermissiler til Hanoi.

Foto: Xi Jinping i Sri Lanka